

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobkyně: **JOE Media s.r.o.**, IČO 26152002
sídlem Branišovská 187/16, 143 00 Praha 4
zastoupená advokátkou JUDr. Markétou Němcovou
sídlem Riegrova 1378/1, 612 00 Brno

proti

žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**
sídlem Škrétova 44/6, 120 00 Praha 2

za účasti osoby zúčastněné na řízení: **MEDIA BOHEMIA a.s.**, IČO 26765586
sídlem Koperníkova 794/6, 120 00 Praha 2
zastoupená advokátkou JUDr. Olgou Erhartovou
sídlem Šafaříkova 201, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 8. 2018, č. j. RRTV/15380/2018-zab

takto:

- I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 14. 8. 2018, č. j. RRTV/15380/2018-zab, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 18 741 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně JUDr. Markéty Němcové, advokátky.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 8. 2018, č. j. RRTV/15380/2018-zab (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná (dále též „Rada“) udělila společnosti AZ Rádio, s.r.o., IČO 25325418, sídlem Koperníkova 794/6, 120 00 Praha 2, podle § 18 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání (dále též „zákon o provozování RTV“), licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím vysílačů se souborem technických parametrů Mokrá 2 89,2 MHz/50 W pro program Hitrádio City do 10. října 2025. Nedílnou součástí rozhodnutí tvoří příloha č. 1 obsahující programové podmínky, příloha č. 2 obsahující přehled rozhlasových programů přijímatelných na území pokrytém z vysílače Mokrá 2 89,2 MHz/50 W a příloha č. 3 obsahující předpokládaný územní rozsah předmětného vysílače. Časový rozsah vysílání činí 24 hodin denně, územní rozsah vysílání je stanoven dle souboru technických parametrů, kterými jsou: Mokrá 2 89,2 MHz/50 W, souřadnice WGS 84: 16 45 25 / 49 07 12. Program bude šířen regionálně, základní programovou specifikací je hudební stanice se zpravodajským servisem zaměřeným převážně na region.
2. Výrokem II. napadeného rozhodnutí žalovaná zamítla žádost žalobkyně o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání programu HEY Radio prostřednictvím vysílačů s využitím souboru technických parametrů Mokrá 2 89,2 MHz/50 W.

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

3. Žalovaná v odůvodnění Napadeného rozhodnutí uvedla, že na 4. zasedání roku 2018 vyhlásila licenční řízení se souborem technických parametrů Mokrá 2 89,2 MHz/50 W se lhůtou pro doručení žádostí do 28. března 2018. Do licenčního řízení se přihlásili 2 účastníci, společnost AZ Rádio, s.r.o. s programem Hitrádio City a žalobkyně s programem HEY Radio. Veřejné slyšení účastníků dle § 16 zákona o provozování RTV se konalo dne 5. června 2018. Oba účastníci licenčního řízení splnili předpoklady pro účast v licenčním řízení podle §13 odst. 3 zákona o provozování RTV a jejich žádosti o udělení licence obsahovaly náležitosti stanovené v § 14 zákona o provozování RTV.
4. Žalovaná hodnotila žádosti účastníků podle pravidel uvedených v zákoně o provozování RTV (zejm. v §17 odst. 1) a podle pravidel a kritérií obsažených v Manuálu postupu rozhodování Rady o udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů ve znění z 21. prosince 2010 (dále též „Manuál“), který žalovaná přijala jako svůj vnitřní předpis.
5. Žalovaná uvedla, že pomocí všech základních i dílčích kritérií objektivně zhodnotila míru naplnění jednotlivých skutečností významných pro rozhodnutí v jednotlivých žádostech. O přidělení bodů ve vztahu ke každé žádosti a každému základnímu dílčímu kritériu žalovaná rozhodovala na základě hlasování nadpoloviční většinou hlasů svých členů. Výsledek hlasování byl zachycen v tzv. rozhodovací tabulce. Na základě bodového hodnocení, se zohledněním výsledků vyhodnocení dalších dílčích kritérií, provedli jednotliví členové Rady uzavírající dílčí vyhodnocení každé žádosti o licenci ve vztahu k jednotlivým zákonným skutečnostem významným pro rozhodnutí, a to na stupnici nesplňuje – splňuje částečně – splňuje. Výsledky hodnocení byly zaznamenány v tzv. hodnotícím archu, hodnocení bylo doplněno slovním vyjádřením jednotlivých členů Rady. Syntézou dílčích hodnocení dospěla žalovaná ke komplexnímu zhodnocení jednotlivých

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

žádostí, které představovalo hlavní podklad pro rozhodování o udělení licence. Podklady pro rozhodnutí představovaly rovněž obsah a přílohy samotných žádostí o udělení licence, protokol z veřejného slyšení, pozdější podání účastníků obsahující aktualizaci a doplnění žádostí o licenci, případně doložení některých skutečností obsažených v žádostech, rozbor programové skladby vysílání rozhlasových stanic zachytitelných na předmětném území, pro něž má být licence udělena a skutečnosti známé Radě a jejím členům z úřední činnosti.

6. O udělení licence společnosti AZ Rádio, s.r.o. k provozování rozhlasového vysílání se základní programovou specifikací „Hudební stanice se zpravodajským servisem zaměřeným převážně na region“ s názvem programu Hitrádio City rozhodla Rada 10 hlasy z 11 přítomných členů Rady, a splnila tak požadavek minimálního počtu 9 hlasů členů Rady dle § 8 odst. 2 zákona o provozování RTV.
7. Za naplnění kritéria dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o provozování RTV - ekonomická, organizační a technická připravenost žadatele k zajištění vysílání, včetně výsledků dosavadního podnikání žadatele v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, pokud v této oblasti podnikal, získal vítězný žadatel celkem 8 bodů z 9 možných. Vzhledem k tomu, že Rada nedisponuje žádnými informacemi od ČTÚ ohledně synchronního vysílání, nebyl v tomto dílčím kritériu přidělen vítěznému žadateli žádný bod.
8. V rámci kritéria uvedeného v § 17 odst. 1 písm. b) zákona o provozování RTV - transparentnost vlastnických vztahů, obdržel vítězný žadatel 1 bod ze 2 možných, a to konkrétně za naplnění dílčího kritéria znalosti koncových vlastníků v době podání přihlášky. Pokud jde o základní dílčí kritérium předpokladů pro transparentnost převodů až po koncové vlastníky do budoucna, byl vítězný žadatel ohodnocen 0 body.
9. U kritéria dle § 17 odst. 1 písm. c) zákona o provozování RTV – přínos programové skladby k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového vysílání na pokrytém území udělila Rada vítěznému žadateli celkem 6 bodů z 12 možných, přičemž 1 bod získal v rámci dílčího kritéria rozsah a obsah mluveného slova za podíl autorsky vyrobených pořadů a 1 bod za podíl zpravodajství a servisních informací. Za dílčí kritérium lokalizace programu získal vítězný žadatel 3 body, a to za kritéria nově vyráběného programu, orientace na region a orientace na užší lokalitu. V rámci dílčího kritéria cílové skupiny získal vítězný žadatel 1 bod za naplnění dílčího kritéria programových prvků ve vazbě na cílovou skupinu.
10. Splnění kritéria dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona o provozování RTV – přínos uchazeče pro rozvoj původní tvorby ohodnotila Rada u vítězného žadatele celkem 6 body z 6 možných, přičemž 2 body získal za dílčí kritérium vlastních autorských pořadů, 2 body za dílčí kritérium podpory začínajících umělců a její lokalizace na region a 2 body za dílčí kritérium podpora kulturních akcí a její způsob.
11. Za naplnění kritéria dle § 17 odst. 1 písm. g) zákona o provozování RTV – přínos žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin udělila Rada vítěznému žadateli celkem 4 body ze 4 možných, z toho 2 body ocenila dílčí kritérium identifikace menšiny a 2 body dílčí kritérium způsob podpory.
12. Dále Rada hodnotila žádost žalobkyně, která požádala o udělení licence k provozování vysílání programu HEY Radio se základní programovou specifikací „Hudebně zábavné vysílání se zaměřením na region, stručným informačním servisem, hudebním formátem Rock, Rock&Pop, 80'-90', Oldies, Country-Rock, s přesahy do ostatních žánrů“.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

13. Za naplnění kritéria dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o provozování RTV - ekonomická, organizační a technická připravenost žadatele získala žalobkyně celkem 7 bodů z 9 možných. Rada neudělila žalobkyni žádný bod za dílčí kritérium projektové technické řešení a žádný bod za dílčí kritérium synchronního vysílání.
14. V rámci kritéria dle ust. § 17 odst. 1 písm. b) zákona o provozování RTV - transparentnost vlastnických vztahů, získala žalobkyně 2 body ze 2 možných.
15. U kritéria dle § 17 odst. 1 písm. c) zákona o provozování RTV – přínos programové skladby k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového vysílání na pokrytém území obdržela žalobkyně celkem 6 bodů z 12 možných. Z toho 1 bod získala v dílčím kritériu rozsah a obsah mluveného slova za podíl autorsky vyrobených pořadů a 1 bod za podíl zpravodajství a servisních informací. Za dílčí kritérium lokalizace programu získala žalobkyně 3 body, a to za kritéria nově vyráběného programu, orientace na region a orientace na užší lokalitu. V rámci dílčího kritéria cílové skupiny získala 1 bod za naplnění dílčího kritéria programových prvků ve vazbě na cílovou skupinu.
16. Splnění kritéria dle ust. § 17 odst. 1 písm. e) zákona o provozování RTV – přínos žalobkyně pro rozvoj původní tvorby ohodnotila Rada 6 body z 6 možných. Konkrétně žalobce získala 2 body za dílčí kritérium vlastních autorských pořadů, 2 body za dílčí kritérium podpory začínajících umělců a její lokalizace na region a 2 body za dílčí kritérium podpora kulturních akcí a její způsob.
17. Za naplnění kritéria dle ust. § 17 odst. 1 písm. g) zákona o provozování RTV – přínos žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin udělila Rada žalobkyni celkem 3 body ze 4 možných, přičemž 1 bod získala žalobkyně za dílčí kritérium identifikaci menšiny a 2 body za dílčí kritérium způsob podpory.
18. Žalovaná shrnula, že důvody pro udělení licence vítěznému žadateli spočívají ve vyšší míře a kvalitě naplnění zákonných kritérií dle §17 odst. 1 písm. a) zákona o provozování RTV, a to v dílčím kritériu projektové a technické řešení a dle §17 odst. 1 písm. g) zákona o provozování RTV, pokud jde o dílčí kritérium identifikace menšin. Pro žalobkyni příznivěji bylo Radou naopak hodnoceno kritérium transparentnost vlastnických vztahů dle §17 odst. 1 písm. b) zákona o provozování RTV.

III. Žaloba

19. Žalobkyně v podané žalobě namítla, že napadené rozhodnutí je nezákonné a trpí neodstranitelnou vadou nepřezkoumatelnosti. Žalobkyně měla za to, že žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí nesprávně a v rozporu se základními zásadami správního řízení vyhodnotila hlavní podklady, poskytnuté oběma stranami, tedy nesprávně posoudila a vyhodnotila skutečnosti, významné pro rozhodování o žádostech o udělení licencí dle ust. § 17 odst. 1 písm. a) a g) zákona o provozování RTV. Žalovaná ve správním řízení nepostupovala dle žalobkyně v souladu s principy dobré správy, kdy zejména došlo k narušení zásady nestranného a objektivního postupu spojené se zásadou legitimního očekávání dle ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť ačkoli žalobkyně splnila veškeré podmínky pro udělení licence, správní orgán se s touto skutečností adekvátně nevypořádal a bez relevantního důvodu napadeným rozhodnutím rozhodl v neprospěch žalobkyně. Žalobkyně měla za to, že členové Rady při hlasování zřejmě nebyli s poskytnutými podklady seznámeni, případně je nesprávně vyhodnotili a hlasovali pouze na základě žalobkyni neznámých skutečností a přesvědčení, k čemuž napomáhá i zákonná nevěřejnost jejich jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

20. Žalobkyně konkrétně pod *prvním žalobním bodem* namítla chybné vyhodnocení kritéria dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o provozování RTV, a to jmenovitě dílčího kritéria projektového a technického řešení v rámci kritéria technické připravenosti, kdy žalobkyni oproti vítěznému žadateli nebyl přidělen jeden bod. Toto své rozhodnutí žalovaná odůvodnila skutečností, že ačkoliv žalobkyně v projektu uvádí, že má k dispozici většinu technických prostředků nutných k vysílání a pro účely zřízení nového vysílacího stanoviště, resp. též úprav studia, a rovněž že dokládá nabídky a smlouvy, kterými je připravena zajistit a zahájit vysílání, kdy za stěžejní považuje žalobkyně dohodu o technickém řešení a umístění VF technologie na soukromém objektu, tak uvedené dohody a smlouvy nebyly k žádosti o udělení licence přiloženy.
21. Rozhodnutí žalované nepřidělit žalobkyni za kritérium technické připravenosti žádné body je dle mínění žalobkyně v rozporu s dodanými listinami a nemá oporu ve spisovém materiálu. Žalobkyně je přesvědčena, že důkazy týkající se projektové a technické připravenosti byly žalované dodány a měly tak být zohledněny, když těmito listinami žalobkyně prokázala více než dostatečným způsobem úroveň své technické připravenosti. Tuto skutečnost žalobkyně dokládá žádostí o udělení licence k projektu rádia HEY, na jejímž konci je v seznamu příloh uveden seznam smluv a dohod týkajících se zajištění technické připravenosti přiložených k žádosti, jmenovitě například smlouva o technické spolupráci se společností Dada Media s. r. o. a smlouva o spolupráci se společností Dada Media s. r. o. týkající se produkce pořadů a techniky nebo také doklady o aktuální připravenosti k zahájení vysílání, které žalobkyně včetně originálů předložila členům Rady k nahlédnutí při veřejném slyšení. Součástí napadeného rozhodnutí nejenže není žádný výčet dokumentů, které by kterýkoliv z účastníků řízení doložil či naopak které by některý z účastníků doložit opomenul, ale žalobkyně žalovanou ani nebyla vyzvána k doplnění listin, které by byly potřebné k prokázání nejasností. Žalobkyně byla připravena tyto údaje nad rámec své žádosti doplnit při veřejném slyšení, na které se dostavila v doprovodu F. K., osoby pověřené technickou stránkou celého projektu. Žalobkyně žalované sdělila, že F. K. již v minulosti provozoval na stejné kótě za využití stejné frekvence rádiové vysílání, kdy veškeré technické vybavení potřebné pro uskutečnění tohoto vysílání, tj. vysílač, směrovač antény a další technické prostředky nezbytné pro šíření signálu na dané frekvenci, jsou na vhodném místě stále umístěny a bez dalšího připraveny k vysílání. Z protokolu o veřejném slyšení nevyplývá, že by žalovaná žalobkyni uložila povinnost jakékoliv další listiny či nejasné skutečnosti doplnit, žalobkyně byla tedy přesvědčena, že svou technickou připravenost dostatečným způsobem doložila.
22. Žalobkyně dále poukázala na to, že zákon žadateli neukládá povinnost dokládat svá tvrzení výhradně listinnými důkazy. Žalobkyně se naopak domnívá, že zákon žadatele opravňuje dokládat svá tvrzení i jinými důkazními prostředky, jako jsou například osobní vyjádření, kdy právě prostřednictvím osobního vyjádření F. K. a umožněním položení jakýchkoliv dotazů přímo odpovědné osobě bylo žalované umožněno nejen ujasnit si veškeré nesrovnalosti, ale také jí byla důvěryhodným způsobem osvědčena technická připravenost žalobkyně spočívající především v dispozici se souborem technických znalostí a dovedností, technickými zařízeními určenými k provozování rozhlasových stanic a dostatečnými zkušenostmi. Rozhodnutí žalované neudělit žalobkyni body za splnění kritéria projektové a technické připravenosti je neoprávněné, nemá oporu ve spisovém materiálu a je zcela v rozporu se zásadou rovného zacházení a hodnocení důkazů.

23. Žalobkyně má nad rámec výše uvedeného za to, že žalovaná musí být s dostatečnou technickou připraveností žalobkyně seznámena již ze své činnosti, jelikož v minulosti schvalovala žádost o udělení licence ze strany F. K., který poskytl žalobkyni zařízení, se kterým po dobu několika let na totožném místě radiové vysílání prováděl.
24. Žalobkyně dále uvedla, že vítězný uchazeč o licenci k provozování vysílání již v současnosti provozuje mnoho totožných vysílacích pořadů, a tudíž si žalovaná musí být vědoma, že schválením žádosti druhého uchazeče dojde pouze k dalšímu hromadění frekvencí ze strany totožné osoby, která žádným způsobem stávající nabídku vysílání neobohatí.
25. V rámci *druhého žalobního bodu* žalobkyně namítla vyhodnocení kritéria dle §17 odst. 1 písm. g) zákona o provozování RTV, tedy přínosu žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v ČR, zahrnující dílčí kritéria identifikace jednotlivých menšin a způsobu jejich podpory, kde žalovaná udělila žalobkyni pouze tři ze čtyř možných bodů. Toto své rozhodnutí žalovaná odůvodnila skutečností, že žalobkyně ve svém projektu uvedla konkrétní způsob podpory etnických menšin, nikoliv však jejich identifikaci. Vzápětí však žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že z doložené spolupráce lze dovozovat, že se bude jednat o menšinu romskou a náboženskou, což vyplývá například z doporučení pro rozhlasovou stanici „Rádio HEY“ od Muzea romské kultury, státní příspěvkové organizace, vyjádření Českého červeného kříže nebo z vyjádření k lokálnímu vysílání Rádía HEY ze strany Moravsko-slezské křesťanské akademie, z.s. Žalobkyně proto považuje odůvodnění žalované o neudělení plného počtu bodů za dílčí kritérium zajištění podpory menšin za zcela nepodložené a v rozporu s dodanými listinami. Svou podporu etnických a náboženských menšin dále žalobkyně doložila několika doporučeními potvrzující spolupráci s místními komunitami, jako jsou například doporučení zástupce obce Mokrá-Horákov, Kobeřice u Brna, Zatčany, Tvarožná, Nížkovice, Sívce, Velatice, Kovalovice, Podolí, Blažovice, Jiřkovice a další. Regionální rádio upřednostňující zaměření na místní kulturu a společnost bylo podle žalobkyně ohodnoceno nižším bodovým stupněm podpory místních uskupení než městské rádio vítězného uchazeče. Tento nesprávný a nerovný způsob hodnocení důkazů a udělování bodů za stanovená kritéria dle žalobkyně nejen prokazuje nezákonnost procesu rozhodování žalované, ale z důvodu absence dostatečného odůvodnění také způsobuje nepřezkoumatelnost celého napadeného rozhodnutí.
26. Žalobkyně rovněž namítala, že zatímco u kritéria technické připravenosti žalovaná upřednostnila doložení tvrzených údajů a samotná tvrzení při rozhodování upozadila, u kritéria přínosu žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin postupovala opačně a kladla důraz na tvrzení obsažená v projektu.
27. Pod *třetím žalobním bodem* žalobkyně namítla pochybení žalované při hodnocení kritéria transparentnosti vlastnických vztahů dle §17 odst. 1 písm. b) zákona o provozování RTV, když dle mínění žalobkyně společnost AZ Rádio, s.r.o. nebyla žádným způsobem penalizována za to, že žalovanou neupozornila na skutečnost, že v horizontu jednoho měsíce dojde k jejímu zániku fúzí sloučením.
28. V rámci *čtvrtého žalobního bodu* žalobkyně rozporovala vyhodnocení kritéria dle §17 odst. 1 písm. c) zákona o provozování RTV, tedy přínosu programové skladby k rozmanitosti stávající nabídky. Na základě tohoto kritéria by dle názoru žalobkyně měla žalovaná upřednostnit toho uchazeče, který svým širším záběrem osloví i posluchače, jež nemají možnost některé alternativní žánry ve vysílání stávajících rádií slyšet a který podporuje

rozvoj lokálních mikroregionů a nepřispívá tak pouze k přesycení již tak velmi obsazených úzkoprofilových a neustále se opakujících programů. Zatímco osoby ovládající společnost AZ Rádio s.r.o. již provozují na území města Brna rozhlasové vysílání na třech různých frekvencích, kdy na každé z nich vysílají identický a opakující se program, tak žalobkyně žádá o udělení licence za účelem provozování zcela nové regionální rozhlasové stanice. Tato skutečnost měla dle názoru žalobkyně být pozitivně ohodnocena ve prospěch žalobkyně, nicméně žalovaná této skutečnosti nepřikládala žádný význam.

29. V rámci pátého žalobního bodu žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí je stiženo zásadní vadou, jelikož ve výroku napadeného rozhodnutí je uvedeno, že Rada uděluje společnosti AZ Rádio, s.r.o., a.s., IČ: 25325418 licenci k provozování rozhlasového vysílání. Vadu rozhodnutí žalobkyně spatřuje ve skutečnosti, že dle veřejného rejstříku žádná obchodní společnost AZ Rádio, s.r.o., a.s. neexistuje a nikdy ani neexistovala.

IV. Vyjádření žalované

30. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 14. 11. 2018 odmítla žalobní námitky a navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Žalovaná shrnula, že naplnila veškeré požadavky na zákonnost a přezkoumatelnost správních rozhodnutí, zohlednila veškeré relevantní skutečnosti a při hodnocení žádostí jednotlivých uchazečů o licenci též žádným způsobem nevybočila z mezí logického uvažování.
31. Žalovaná poukázala na skutečnost, že podle §12 odst. 4 zákona o provozování RTV není v řízení o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů (tedy i v posuzovaném případě) na udělení licence právní nárok. O tom, že žalobkyně splnila požadavky na účast v licenčním řízení dle §13 odst. 2 a 3 zákona o provozování RTV a žalovaná jej coby účastníka do řízení zahrnula, není dle žalované sporu.
32. K námitkám vzneseným *pod prvním žalobním bodem* žalovaná uvedla, že v závěru žádosti žalobkyně o udělení licence je skutečně seznam příloh uveden, avšak jediný dokument, který žalobkyně reálně žalované dodala a ze kterého je patrná souvislost s technickým zajištěním projektu, je smlouva o technické spolupráci mezi žalobkyní a společností Dada Media s. r. o. Dle výpisu z obchodního rejstříku a z úřední činnosti je však žalované známo, že společnost Dada Media s. r. o. má jediného společníka, který je rovněž společníkem ve společnosti žalobkyně. Na základě této skutečnosti dospěla žalovaná k závěru, že vypovídací hodnota takovéto deklarované spolupráce je značně diskutabilní a při hodnocení kritéria projektového technického řešení k ní nepřihlédla. Ostatní dokumenty (nabídka FPG servis pana J. P., smlouvu o spolupráci při realizaci vysílače a dalších komponentů vysílacího řetězce resp. smlouvu o umístění VF technologie) žalobkyně oproti svému příslibu žalované vůbec nedodala, případně se jedná o takové dokumenty, které s technickou stránkou provozu rozhlasové stanice nijak nesouvisejí (např. tvorba autorských pořadů). Žalovaná dále upozornila, že veřejné slyšení je podle §16 odst. 2 zákona o provozování RTV určeno toliko k projednání otázek týkajících se navrhované programové skladby, přesto by žalovaná v rámci úvodního a závěrečného slova žalobkyni nebránila v přiblížení technické stránky celého projektu. Ani jedna z osob přítomných za žalobkyni na veřejném slyšení, tedy Ing. M. P. a pan F. K., se však k technické stránce věci nevyjádřili. Rovněž dokumenty předané žalobkyní v rámci veřejného slyšení (smlouva o spolupráci při výrobě pořadů a programových prvků mezi žalobkyní a panem F. K., potvrzení oblastního spolku Českého Červeného kříže Brno-

město, korespondence s hejtmanem jihomoravského kraje, osvědčení vydané krajským úřadem Jihomoravského kraje) s projektovým technickým řešením nijak nesouvisí. Žalovaná rovněž s poukazem na rozsudek Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 8A 47/2015 konstatovala, že žalobkyně měla poskytnout veškeré podklady a dokumenty, které měla k dispozici a o kterých se domnívala, že mohou být pro žalovanou při rozhodování o udělení licence relevantní, z vlastní iniciativy, tedy bez výzvy ze strany žalované. Pokud jde námitku hromadění frekvencí u subjektu, který žádným způsobem stávající nabídku vysílání neobohatí, žalovaná uvedla, že vítězný uchazeč ke dni vydání napadeného rozhodnutí disponoval třemi licencemi k provozování rozhlasového vysílání zahrnující čtyři technické prostředky, zatímco žalobkyně disponovala celkem patnácti licencemi zahrnujícími osmnáct technických prostředků. Nejedná se však o relevantní skutečnost, která by byla v rámci technické připravenosti hodnocena.

33. K námitkám vzneseným pod *druhým okruhem žalobních bodů* pak žalovaná uvedla, že důvodem snížení bodového ohodnocení u kritéria identifikace menšiny byla v případě žalobkyně skutečnost, že v celém jejím projektu není ani jediná zmínka o konkrétní národnostní, náboženské, jazykové či etnické menšině, na kterou by měla být podpora zaměřena. Z porovnání s projektem vítězného žadatele je patrné, že tento identifikoval značný počet národnostních a jazykových menšin, které jsou v předmětné lokalitě přítomny, navíc s odkazem na relevantní a důvěryhodné zdroje. Pokud jde o žalobkyní předložené dokumenty, které se mají vztahovat k dílčímu kritériu způsobu podpory menšin, Rada zohlednila referenční dopisy Moravsko-slezské křesťanské akademie a Muzea romské kultury. Ostatní předložené dokumenty, u nichž nebylo seznatelné, jakým způsobem mají dokládat způsob podpory jednotlivých menšin, byly vzaty na zřetel u kritéria lokalizace programu, kde byl žalobkyni přidělen plný počet bodů. Žalovaná s poukazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2012, sp. zn. 6A 142/2012, doplnila, že dokument doporučení zástupce Občanského sdružení Na kolečkách nemohl být v rámci předmětného kritéria hodnocen, neboť hendikepované občany nelze vnímat jako menšinu v pravém významu. Pokud jde o námitku, že regionální stanice žalobkyně byla ohodnocena nižším „bodovým stupněm než městské rádio vítězného uchazeče, žalovaná uvedla, že žalobkyně v současné době disponuje licencemi, které zahrnují téměř výhradně větší města (Znojmo, Opava, Jablonec nad Nisou, Tábor) včetně měst krajských (Karlovy Vary, České Budějovice, Brno, Zlín, Jihlava, Pardubice) i města hlavního. V tomto ohledu by bylo možné program HEY Radio rovněž označit za „městské rádio“, zatímco program Hitrádio City provozovaný na základě tří licencí, které zahrnují města Brno, Znojmo a Blansko, je v tomto kontextu spíše regionálně zaměřen.
34. Ke *třetímu žalobnímu bodu* žalovaná uvedla, že jí byla skutečnost, že v budoucnu dojde k zániku společnosti AZ Rádio s. r. o. formou fúze sloučením, z úřední činnosti velmi dobře známa, neboť dne 26. června 2018 vydala souhlas s požadovanou fúzí. V době vydání napadeného rozhodnutí však nebyla tato fúze ještě realizována a zapsána v obchodním rejstříku a Rada tak neměla důvod k ní přihlídnout. Žalovaná doplnila, že již v době rozhodování o udělení licence byla společnost MEDIA BOHEMIA a. s. jediným společníkem vítězného uchazeče, žalovaná tedy přidělila bod za dílčí kritérium znalosti koncových vlastníků v době podání žádosti o licenci. Vzhledem k tomu, že jediným akcionářem společnosti MEDIA BOHEMIA a. s. je společnost sídlící v Kyberské republice, však žalovaná v dílčím kritériu transparentnosti vztahů do budoucna neudělila žádný bod, neboť v takovém případě by se změny ve společnosti nepromítly v českém obchodním rejstříku. I kdyby žalovaná hodnotila společnost MEDIA BOHEMIA a. s.

jako žadatele o licenci namísto společnosti AZ Rádio, s. r. o. a fúzi obou subjektů by tak považovala za již zrealizovanou, dospěla by ohledně její transparentnosti ke stejnému závěru.

35. Ke *čtvrtému žalobnímu bodu* žalovaná poznamenala, že žalobkyně nepředložila žádné argumenty svědčící pro její domněnku, že měla být - pokud jde o kritérium přínosu programové skladby k rozmanitosti stávající nabídky - bodově upřednostněna před vítězným uchazečem. Uvedené kritérium bylo žalovanou podrobně hodnoceno na základě dalších dílčích kritérií uvedených v Manuálu, přičemž z hodnotících tabulek je patrné, jakým způsobem žalovaná dospěla k závěru o zcela identickém bodovém hodnocení obou účastníků licenčního řízení. Zákonné kritérium dle §17 odst. 1 písm. c) zákona o provozování RTV tudíž nebylo rozhodujícím faktorem, na jehož základě dospěla žalovaná k rozhodnutí o udělení licence vítěznému uchazeči.
36. Pokud jde o *pátý žalobní bod*, žalovaná uznala své pochybení, když ve výroku napadeného rozhodnutí chybně uvedla obchodní firmu vítězného žadatele. Jedná se však dle žalované o písařskou chybu, která nemá vliv na správnost napadeného rozhodnutí jako celku, neboť ve spojení s identifikačním číslem je jednoznačně patrné, o jaký subjekt se jedná.
37. Žalovaná shrnula, že naplnila veškeré požadavky na zákonnost a přezkoumatelnost správních rozhodnutí, zohlednila veškeré relevantní skutečnosti a při hodnocení žádostí jednotlivých uchazečů o licenci též žádným způsobem nevybočila z mezí logického uvažování.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

38. Společnost MEDIA BOHEMIA a. s. coby právní nástupce společnosti AZ Rádio s. r. o. (dále též „zúčastněná osoba“) ve svém vyjádření k žalobě ze dne 17. 12. 2018 vyzdvihla, že na udělení licence k rozhlasovému vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů není právní nárok a dále uvedla, že žalovaná v napadeném rozhodnutí velmi zevrubně popsala míru naplnění všech rozhodných kritérií u obou žadatelů, přičemž dospěla k závěru, že podmínky pro udělení licence splňovala žádost společnosti AZ Rádio s. r. o. celkově lépe než projekt žalobkyně.
39. K dílčímu kritériu projektové a technické řešení zúčastněná osoba uvedla, že v Manuálu je zcela jasně řečeno, že „posuzováno bude buď přímo vlastní technické řešení v projektu popsané žadatelem, nebo písemně doložené předjednání smlouvy se specializovaným subjektem se zkušenostmi v této oblasti“. Žalobkyně však předložila pouze jedinou listinu, která se týkala technického řešení, a to smlouvu o technické spolupráci se společností Dada Media s. r. o., jejíž vypovídací hodnota je však s ohledem na personální provázanost se žalobkyní minimální. Žalobkyně sice deklarovala, že všechny případné nejasnosti ve věci technického řešení, je připraven vysvětlit v rámci veřejného slyšení pan F. K., který na předmětné frekvenci v minulosti provozoval program Radio R, avšak tento se - stejně jako jednatel žalobkyně - při veřejném slyšení k otázce technické připravenosti žalobkyně vůbec nevyjádřil, i když k tomu měl příležitost. Rovněž tvrzení žalobkyně, že F. K. provozoval na stejné kótě rozhlasové vysílání, a tedy technické prostředky nezbytné pro šíření signálu na dané frekvenci jsou na vhodném místě stále umístěny a připraveny, je zavádějící, neboť technické prostředky pana F. K. se nenacházejí na souřadnicích 16 45 25 / 49 07 12, ale přibližně o 600 metrů na jihovýchod. Na zkoordinovaných souřadnicích stojí administrativní budova ve vlastnictví společnosti EUPHRASIA s. r. o., kde má umístění vysílače smluvně zajištěno pouze zúčastněná osoba. Pokud by byla žalobkyně

vůbec připravena ve stanoveném termínu vysílání zahájit, musela by vysílat z jiného stanoviště, než bylo součástí parametrů předmětného licenčního řízení.

40. Pokud jde o vyhodnocení přínosu žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice, pak dle názoru zúčastněné osoby žalobkyně nedostala plný počet bodů z identifikace menšiny zcela po právu, neboť její projekt podporované menšiny vůbec neidentifikoval. Žalovaná dovodila pouze nepřímo z doložených dokumentů, že se bude jednat o menšinu romskou a náboženskou. K pojmu „náboženská menšina“ zúčastněná osoba doplnila, že tento pojem je vykládán v opozici k náboženské většině, tedy k nejrozšířenějšímu vyznání v dané oblasti. Vzhledem k tomu, že v České republice je katolické vyznání nejrozšířenější, zúčastněná osoba nesouhlasí s výkladem žalované, že doporučující dopis od katolického spolku lze považovat za důkaz podpory náboženské menšiny. Podle názoru zúčastněné osoby nelze „místní uskupení“ doložené řadou doporučení starostů a dalších zástupců obcí v regionu, v žádném případě považovat za menšinu, jejichž podpora se hodnotí při vyhodnocení kritéria dle §17 odst. 1 písm. g) zákona o provozování RTV. Zúčastněná osoba rovněž polemizovala s žalobkyní tvrzenou regionálností svého rozhlasového vysílání a zaměřením na místní kulturu a společnost.
41. Zúčastněná osoba popřela, že by žalovanou žádným způsobem neupozornila na skutečnost, že v horizontu jednoho měsíce dojde k jejímu zániku fúzí sloučením. Žádost o souhlas s fúzí byla žalované doručena dne 29. 5. 2018, přičemž rozhodnutím ze dne 26. 6. 2018, sp. zn. RRTV/2018/564/str, udělila žalovaná s plánovanou fúzí souhlas. Je proto zjevné, že v době vydání napadeného rozhodnutí byla žalované budoucí podoba uspořádání vlastnické struktury zúčastněné osoby známa.
42. Zdvojení firemního dodatku ve výroku napadeného rozhodnutí je podle názoru zúčastněné osoby pouhou chybou v psaní, která nemá vliv na srozumitelnost sdělení. Správnou obchodní firmu AZ Rádio, s. r. o. výrok napadeného rozhodnutí obsahuje a identifikační číslo umožňuje jednoznačné určení vítězného subjektu.
43. Zúčastněná osoba navrhla zamítnutí žaloby v celém rozsahu, neboť dle jejího přesvědčení žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí zhodnotila všechny rozhodné skutečnosti v rámci svého správního uvážení korektně a při jeho vydání nijak nepochybila.

VI. Jednání

44. Při jednání konaném dne 14. 12. 2018 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
45. Žalobkyně přednesla žalobní námitky shodně jako v podané žalobě a navrhla, aby soud žalobě vyhověl. Žalovaná i osoba zúčastněná na řízení při ústním jednání odkázaly na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, přednesly obsah svého vyjádření k podané žalobě a navrhly, aby soud žalobu zamítl.
46. Soud při jednání neprováděl z důvodu nadbytečnosti důkazy navržené žalobkyní, když soud při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vyšel ze správního spisu, jehož obsah s ohledem na právní názor soudu k rozhodnutí věci zcela postačoval.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

47. Městský soud v Praze z podnětu podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.),

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

48. K rozhodování soudu o žalobách proti rozhodnutím, jimiž žalovaná uděluje licenci některému z žadatelů a současně zamítá žádosti o licenci ostatních žadatelů, soud uvádí, že shledá-li nezákonnost napadeného správního rozhodnutí ve výroku týkajícího se žalobkyně, zruší i výroky týkající se ostatních žadatelů, tzn. jak úspěšného žadatele, tak i případných dalších neúspěšných žadatelů (srov. *rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, č. j. 8 As 94/2013-77*).
49. Dle § 12 odst. 4 zákona o provozování RTV na udělení licence k provozování rozhlasového vysílání šířeného prostřednictvím vysílačů není právní nárok.
50. Skutečnosti významné pro rozhodování o žádostech o udělení licence jsou stanoveny v § 17 zákona o provozování RTV. Podle § 17 odst. 1 zákona o provozování RTV při rozhodování o udělení licence Rada hodnotí
 - a) ekonomickou, organizační a technickou připravenost žadatele k zajištění vysílání, včetně výsledků dosavadního podnikání žadatele v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, pokud v této oblasti podnikal,
 - b) transparentnost vlastnických vztahů ve společnosti žadatele,
 - c) přínos programové skladby navrhované žadatelem o licenci k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového nebo televizního vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým nebo televizním vysíláním pokryto,
 - d) zastoupení evropské tvorby, tvorby evropských nezávislých producentů a současné tvorby v navrhované programové skladbě televizního vysílání, jde-li o licenci k televiznímu vysílání,
 - e) přínos uchazeče pro rozvoj původní tvorby,
 - f) v televizním vysílání připravenost žadatele opatřit určité procento vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky pro sluchově postižené,
 - g) přínos žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice.
51. Soudům ve správním soudnictví přísluší k námitkám neúspěšných žadatelů o licenci především posoudit, zda hodnocení Rady nevybočilo ze zákonných mezí a mezí správního uvážení, případně zda Rada toto uvážení nezneužila (viz § 78 odst. 1 s. ř. s.). Soudy ve správním soudnictví v rámci rozhodování o udělení licence Rady mohou přezkoumat zejména, zda je rozhodnutí řádně odůvodněno, zda jsou v něm zhodnocena zákonná kritéria, podle nichž byly žádosti posuzovány, jak tato kritéria naplnil úspěšný žadatel ve srovnání s neúspěšnými žadateli, zda byly na všechny žadatele kladeny stejné požadavky, příp. zda má hodnocení učiněné žalovanou oporu ve spise a zda nevybočilo z mezí logického uvažování. Pokud Rada dostala těmito požadavkům, správní soudy nejsou povinny k přehodnocení jejích závěrů (srov. např. *rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 24/2004 – 79 a č. j. 7 As 138/2011 - 251*). Rozhodnutí musí podle ust. § 18 odst. 3 zákona o provozování RTV obsahovat zdůvodnění obsahující kritéria, na základě kterých byla licence udělena vítěznému žadateli a byly zamítnuty žádosti ostatních žadatelů. Pokud tedy byla licence jednomu z žadatelů udělena, rozhodnutí musí být nutně odůvodněno ve vzájemné propojenosti tak, aby bylo zřejmé, proč ostatním z žadatelů nebyla licence udělena (srov. např. *rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 10/2005-298*).

52. Městský soud rovněž při posuzování správního uvážení naplnění zákonných hledisek pro udělení licence respektuje postup podle pravidel, které si žalovaná vytýčila ve svém vnitřním předpise – Manuálu k zajištění objektivizace a jednotnosti rozhodování, a to potud, pokud bodové hodnocení žádostí o licenci spolu s doprovodným odůvodněním přidělení určitého počtu bodů k jednotlivým zákonným kritériím a dílčím kritériím těmto zákonným kritériím podřazeným, naplňuje základní hlediska ust. § 17 zákona o provozování RTV a odpovídá skutkovému stavu, tj. obsahu žádostí a podkladům, které na podporu své úspěšnosti v řízení žadatele předložili.
53. V dané věci je předmětem sporu mezi účastníky řízení otázka, zda Rada náležitě zhodnotila naplnění skutečností významných pro rozhodnutí o udělení licence uvedených v § 17 odst. 1 písm. a), b), c) a g) zákona o provozování RTV.
54. Ze spisového materiálu je zřejmé, že s projekty obou účastníků licenčního řízení byli členové Rady podrobně seznámeni, jednotlivá dílčí kritéria byla přehledně a stručně zpracována do tabulek a bylo navrženo jejich bodové ohodnocení. Výsledky hlasování jednotlivých členů Rady, ze kterých je patrné, zda se s navrženým hodnocením ztotožnili či nikoliv, jsou zachyceny v hodnotící tabulce spolu s uvedením konkrétního počtu obdržených hlasů u jednotlivých kritérií.
55. Při posouzení základního kritéria technické připravenosti dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o provozování RTV (první okruh žalobních bodů) žalovaná v úvodní části odůvodnění napadeného rozhodnutí shrnula, že dílčí kritérium projektové technické řešení je v souladu s pravidly uvedenými v Manuálu hodnoceno 0-1 bodem, přičemž posuzováno je buď přímo vlastní technické řešení v projektu popsané žadatelem, nebo písemně doložené předjednání smlouvy se specializovaným subjektem se zkušenostmi v této oblasti. Součástí posouzení základního kritéria technické připravenosti jsou dle Manuálu též další dílčí kritéria, a to vybavenost žadatele technickými prostředky k vysílání a schopnost žadatele zahájit vysílání ve stanoveném (zákoném) termínu.
56. Na úvod soud poznamenává, že (obdobně jako i v jiných případech) rozhoduje-li správní orgán o žádosti účastníka řízení, je třeba, aby bylo z jeho rozhodnutí zřejmé, o jaké důvody své rozhodnutí opřel a jakými úvahami se řídil. Uvedená teze platí tím spíše, rozhodne-li se správní orgán žádosti účastníka řízení nevyhovět, neboť právě skrze důvody takového rozhodnutí získává účastník řízení představu o tom, proč nebylo jeho žádosti ze strany správního orgánu vyhověno.
57. V případě vítězného žadatele žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala, že tento uvedl v žádosti o licenci konkrétní údaje týkající se jeho technické připravenosti k zajištění vysílání, a to především k technickému řešení pro zahájení a zajištění vysílání (stavba vysílače, umístění vysílací technologie, umístění antény, doprava signálu, přívod elektriny, náklady na stavbu, provozní náklady včetně způsobu financování) nového souboru technických parametrů, proto byl v tomto dílčím kritériu hodnocen jedním bodem.
58. Rovněž v případě žalobkyně žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala, že tato žadatelka uvedla v žádosti o licenci konkrétní údaje týkající se její technické připravenosti k zajištění vysílání, a to především k technickému řešení pro zahájení a zajištění vysílání pomocí nového souboru technických parametrů a že podle projektu má k dispozici většinu technických prostředků nutných k vysílání. Nepřidělení žádného bodu za uvedené dílčí kritérium pak žalovaná odůvodnila tím, že žalobkyně nepřiložila k žádosti o udělení licence dokumenty, které sama v žádosti označila za stěžejní, a to dohodu o technickém řešení a umístění VF technologie na soukromém objektu, resp. též další smlouvy a dohody

dokládající, jakým způsobem je žalobkyně připravena zajistit a zahájit vysílání, resp. jeho následný provoz.

59. Přezkoumáním správního spisu soud ověřil, že vlastní technické řešení popsané na straně 15 a 16 projektu žalobkyně odpovídá svým rozsahem i obsahem popisu vlastního technického řešení uvedeného na straně 27 projektu vítězného uchazeče. Přestože Manuál coby vnitřní předpis žalované staví na roveň slovní popis vlastního technického řešení a písemně doložené předjednání smlouvy se specializovaným subjektem se zkušenostmi v této oblasti, žalovaná v napadeném rozhodnutí dostatečně neosvětlila svůj zcela rozdílný přístup při posouzení dílčího kritéria projektového technického řešení slovně vyličeného oběma účastníky ve svých projektech. Pokud byly účastníky řízení tvrzeny skutečnosti, které souvisí se skutečností hodnocenou ve správním uvážení, musí být v napadeném rozhodnutí uvedeno, proč nebyly vzaty v úvahu. Pouze takové rozhodnutí lze považovat za přesvědčivé. Z napadeného rozhodnutí však není vůbec seznatelné, z jakého důvodu slovní popis vlastního technického řešení v případě vítězného uchazeče žalované k udělení jednoho bodu postačoval a v případě žalobkyně nikoli, tedy v čem konkrétně byl slovní popis technického řešení zpracovaný vítězným uchazečem ucelenější, jasnější a srozumitelnější oproti slovnímu popisu vlastního technického řešení zpracovanému žalobkyní. Je přitom irelevantní, zda se jednatel žalobkyně a s žalobkyní spolupracující osoba pan F. K. k otázce technické připravenosti vyjádřili či nevyjádřili v rámci veřejného slyšení či zda k tomu měli či neměli příležitost, když veřejné slyšení – a v tom dává soud žalované za pravdu – je primárně určeno k projednání otázek týkajících se programové skladby navrhované jednotlivými účastníky licenčního řízení (§16 odst. 2 zákona o provozování RTV), nikoli k projednání otázek technické připravenosti žadatelů. Podstatné naopak je, že slovní popis vlastního technického řešení v rámci projektu byl proveden oběma účastníky licenčního řízení v souladu s Manuálem, přičemž doložení písemných smluv se specializovaným subjektem se zkušenostmi v této oblasti nebylo po vítězném žadateli na rozdíl od žalobkyně žalovanou vyžadováno.
60. K námitce žalobkyně stran předložených dokumentů týkajících se technické připravenosti žalobkyně k zajištění vysílání pak žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 14. 11. 2018 konstatovala, že jediný dokument, který žalobkyně reálně žalované dodala a ze kterého je patrná souvislost s technickým zajištěním projektu, je v žádosti označená smlouva o technické spolupráci mezi žalobkyní a společností Dada Media s. r. o. Dle výpisu z obchodního rejstříku a z úřední činnosti je však žalované známo, že společnost Dada Media s. r. o. má jediného společníka, který je rovněž společníkem ve společnosti žalobkyně. Na základě tohoto personálního propojení dospěla žalovaná k závěru, že vypovídací hodnota takovéto deklarované spolupráce je značně diskutabilní a při hodnocení kritéria projektového technického řešení k předložené smlouvě nepřihlédla. Žalovaná tedy své důvody pro daný závěr uvedla nikoli v napadeném rozhodnutí, ale až v článku III citovaného vyjádření k žalobě. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. *rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1A 629/2002-25, publ. pod č. 73/2004 Sb. NSS*, či *rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71*) městský soud uvádí, že vyjádření k žalobou napadenému rozhodnutí nemůže nahradit chybějící odůvodnění v napadeném rozhodnutí samotném. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně doložila splnění kritéria technické připravenosti k zajištění vysílání minimálně předložením smlouvy o technické spolupráci se společností Dada Media s. r. o uzavřené dne 24. 4. 2018, avšak žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí uvedený podklad nijak nevyhodnotila. Není tedy vůbec

zřejmé, jak se žalovaná k předložené smlouvě postavila, zdali z ní učinila nějaká skutková zjištění či zda k citované smlouvě vůbec nepřihlédla, přičemž jednou daný obsah napadeného rozhodnutí nemůže zvrátit či doplnit ani obsáhlejší argumentace žalované ve vyjádření k podané žalobě. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nadto neplyne, že by žalovaná podrobila připravenost technického řešení úvaze z hlediska další zákonné podmínky, tj. zhodnocení výsledků dosavadního podnikání žadatele v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, jak u vítězného uchazeče, tak i u žalobkyně. V odůvodnění napadeného rozhodnutí konkrétní hodnocení žalobkyní doložené smlouvy o technické spolupráci i hodnocení výsledků dosavadního podnikání toho kterého žadatele ve vztahu k jeho technické připravenosti totiž zcela absentuje.

61. Soud proto uzavírá, že žalovaná napadené rozhodnutí v části týkající se posouzení kritéria technické připravenosti s ohledem na existující skutkový stav nedostatečně odůvodnila, čímž jej zatížila vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí. Není přitom v pravomoci soudu v tomto ohledu správní úvahu žalované naradit.
62. K námitce žalobkyně uvedené pod druhým žalobním bodem ohledně vyhodnocení kritéria dle 17 odst. 1 písm. g) zákona o provozování RTV soud shrnuje, že žalovaná udělila žalobkyni za naplnění tohoto kritéria 3 ze 4 bodů, konkrétně 1 bod za dílčí kritérium identifikace menšiny a 2 body ze dílčí kritérium způsobu podpory menšiny, oproti vítěznému uchazeči, který v tomto kritériu obdržel plný počet bodů. V napadeném rozhodnutí žalovaná uvedla, že dílčí kritérium identifikace menšiny bylo žalobkyní splněno částečně, když žalobkyně ve svém projektu sice uvedla konkrétní způsob podpory menšin, nikoliv však jejich identifikaci. Přestože soud nepochybně vymezí dílčích kritérií v Manuálu a jejich bodovou dotaci, dospěl k závěru, že v daném případě vyhodnotila žalovaná dané kritérium nepřipustně formalisticky. Je pravdou, že žalobkyně menšiny, na které měla mj. cílit její programová skladba, výslovně neidentifikovala, žalovaná nicméně sama vlastní úvahou na základě dokumentů, které shromáždila ve správním spise, tedy na základě žalobkyní doloženého způsobu podpory menšin, dovodila, že se bude jednat o menšinu romskou a náboženskou. Vzhledem k tomu, že žalovaná sama konstatovala v napadeném rozhodnutí, že v daném regionu bude program žalobkyně zaměřen mj. na menšinu romskou a náboženskou, shledal soud nezákonným, když žalovaná nepřidělila žalobkyni bod za formalistický nedostatek spočívající v tom, že menšina nebyla žalobkyní explicitně v projektu označena. Smyslem a účelem uvedeného zákonného kritéria je totiž zjistit, jak budou vybrané menšiny žadatelem o licenci podporovány, proto za situace, kdy žalovaná sama přehled žalobkyní podporovaných menšin v napadeném rozhodnutí zkonvalidovala, nebylo na místě odebrat žalobkyni za formální neidentifikaci menšiny 1 bod. Soud proto námitce žalobkyně přisvědčil. Soud ovšem současně nepřehlédl námitku osoby zúčastněné na řízení, že podpora náboženské menšiny je žalobkyní dokládána doporučením člena prezidia Moravsko-slezské křesťanské akademie, z. s. Prezidentem tohoto spolku je římskokatolický duchovní, tedy zástupce největší církve v České republice. Vzhledem k tomu, že pojem náboženská menšina je obecně vykládán jako opozitum k náboženské většině, bylo na žalované, aby posoudila a argumentačně podepřela, pokud již učinila závěr o identifikaci křesťanů coby náboženské menšiny, zda se v daném regionu skutečně o náboženskou menšinu jedná. V tomto rozsahu proto shledal soud napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
63. V rámci posouzení třetího žalobního bodu soud uvádí, že u kritéria transparentnosti vlastnických vztahů podle §17 odst. 1 písm. b) zákona o provozování RTV hodnotí

žalovaná dílčí kritéria znalosti koncových vlastníků v době podání přihlášky a transparentnosti převodů až po koncové vlastníky do budoucna. V případě žalobkyně shledala žalovaná kritérium transparentnosti vlastnických vztahů jako splněné a rozhodla o přidělení maximálního počtu 2 bodů. Naopak vítězný uchazeč byl v této položce hodnocen pouze 1 bodem, a to za naplnění dílčího kritéria znalosti koncových vlastníků v době podání přihlášky. Soud v tomto bodě přisvědčuje argumentaci žalované a osoby zúčastněné na řízení, neboť skutečnost, že v budoucnu může dojít k zániku vítězného uchazeče formou fúze sloučením, byla žalované známa z úřední činnosti, když před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaná udělila s plánovanou fúzí sloučením podle §21 odst. 8 zákona o provozování RTV souhlas. Z obsahu správního spisu je rovněž zřejmé, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebyla plánovaná fúze ještě fakticky realizována a zapsána v obchodním rejstříku. Žalovaná tedy správně a v souladu s obsahem správního spisu přidělila vítěznému uchazeči 1 bod za kritérium znalosti koncových vlastníků v době podání přihlášky, neboť jediný koncový společník (vlastník) vítězného uchazeče - společnost MEDIA BOHEMIA a. s. - byl k tomuto okamžiku nepochybně znám. Soud přisvědčuje i konstatování žalované, že i kdyby žalovaná hodnotila společnost MEDIA BOHEMIA, a. s. jako žadatele o licenci namísto vítězného uchazeče společnosti AZ Rádio, s. r. o., dospěla by ohledně její transparentnosti ke stejnému závěru. Soudu tak – stejně jako žalované – není zřejmé, k čemu uvedená žalobní námitka směřuje, když jednoduchá a otevřená struktura společnosti žalobkyně a její výhradně tuzemští koncoví vlastníci byli v případě kritéria transparentnosti vlastnických vztahů jasně ohodnoceni bodovým zvýhodněním oproti vítěznému uchazeči.

64. Pokud jde o splnění podmínek uvedených v ust. § 17 odst. 1 písm. c) zákona o provozování RTV (čtvrtý žalobní bod), pak dle odůvodnění napadeného rozhodnutí oba účastníci licenčního řízení toto kritérium naplnili prakticky stejnou měrou – je tedy zřejmé, že skutečnosti toto kritérium naplňující neměly rozlišovací charakter. Při hodnocení kritéria přínosu programové skladby k rozmanitosti stávající nabídky žalovaná přidělila žalobkyni a vítěznému žadateli shodně celkem 6 bodů z 12 možných, přičemž konkrétně 1 bod získali oba účastníci v rámci dílčího kritéria rozsah a obsah mluveného slova za podíl autorsky vyrobených pořadů a 1 bod za podíl zpravodajství a servisních informací. Za dílčí kritérium lokalizace programu pak získali oba účastníci rovněž shodně 3 body, a to za kritéria nově vyráběného programu, orientace na region a orientace na užší lokalitu. V rámci dílčího kritéria cílové skupiny oba žadatelé obdrželi též shodně 1 bod za naplnění dílčího kritéria programových prvků ve vazbě na cílovou skupinu. Soud přisvědčuje žalované, že žalobkyně nepředložila žádné konkrétní relevantní argumenty svědčící pro její domněnku, že měla být - pokud jde o kritérium přínosu programové skladby k rozmanitosti stávající nabídky - bodově upřednostněna před vítězným uchazečem. Uvedené kritérium bylo žalovanou podrobně hodnoceno na základě dalších dílčích kritérií uvedených v Manuálu, přičemž z hodnotících tabulek je dostatečně patrné, jakým způsobem žalovaná dospěla k závěru o zcela identickém bodovém hodnocení obou účastníků licenčního řízení. Námitku žalobkyně formulovanou pod čtvrtým žalobním bodem proto soud neshledal důvodnou.
65. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobkyně uvedenou pod pátým žalobním bodem, kde žalobkyně tvrdila, že napadené rozhodnutí je stiženo zásadní vadou, jelikož ve výroku napadeného rozhodnutí je uvedeno, že Rada uděluje společnosti AZ Rádio, s. r. o., a. s., IČO 25325418, licenci k provozování rozhlasového vysílání. Vadu rozhodnutí žalobkyně spatřuje ve skutečnosti, že dle veřejného rejstříku žádná obchodní společnost AZ Rádio, s.

r. o., a. s. neexistuje a nikdy ani neexistovala. Soud přisvědčuje argumentaci žalované a osoby zúčastněné na řízení, že v daném případě se jedná o písarskou chybu a zjevnou nesprávnost, která nemá vliv na srozumitelnost napadeného rozhodnutí jako celku, neboť ve spojení s identifikačním číslem a sídlem je jednoznačně patrné, o jaký subjekt se jedná.

66. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 7 a násl. je zřejmé, že vítězný žadatel má právní formu s. r. o. a tedy že uvedení nadbytečné právní formy a.s. ve výroku napadeného rozhodnutí je i s ohledem na jednoznačnou identifikaci vítězného žadatele pomocí IČO a adresy sídla pouze méně závažná zjevná nesprávnost, o jejíž existenci a povaze není pochyb a která je odstranitelná postupem podle §70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Z povahy uvedené nesprávnosti vyplývá, že opravou této chyby v psaní nedojde ke změně vlastních skutkových zjištění či provedeního právního hodnocení, tj. ke změně vlastního obsahu opravovaného správního rozhodnutí. Za zjevnou nesprávnost může být považována pouze chyba, k níž došlo zjevným a okamžitým selháním v duševní a mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti bylo rozhodnutí vyhlášeno či vyhotoveno, a která je každému zřejmá. Zřejmost takové nesprávnosti vyplývá především z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně i z jiných souvislostí (srov. *rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 Ads 125/2008-174*).

VIII. Závěr a náklady řízení

67. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud shledal žalobu zčásti důvodnou, neboť dospěl k závěru, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádala s tvrzeními a podklady žalobkyně, jež měly prokázat její technickou připravenost k zajištění vysílání, jakož i s hodnocením kritéria přínosu žalobkyně k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v České republice. Naopak námitky brojící proti hodnocení kritéria transparentnosti vlastnických vztahů ve společnosti vítězného žadatele a přínosu programové skladby obou žadatelů shledal soud nedůvodnými, neboť žalovaná v tomto směru přesvědčivě odůvodnila své závěry.
68. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně i vítězný žadatel získali v rámci licenčního řízení téměř shodné (s rozdílem 1 bodu) bodové ohodnocení a rozhodující pro výběr vítězného žadatele byla kritéria, s jejichž ohodnocením se žalovaná dostatečně nevypořádala v žalobou napadeném rozhodnutí, rozhodl soud tak, že napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Pochybení v hodnocení kritéria dle § 17 odst. 1 písm. a) a g) zákona o provozování RTV by totiž mohlo v podstatné míře ovlivnit komplexní hodnocení předložených žádostí a následná náprava v řízení před žalovanou by teoreticky mohla pro žalobkyni přivodit příznivější rozhodnutí ve věci udělení licence. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
69. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalobkyně, a proto soud rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni do rukou její zástupkyně na nákladech řízení částku 18 741 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
70. Výše nákladů řízení o žalobě sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč (položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) a z odměny za zastoupení žalobkyně advokátem za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání) ve výši 3 100 Kč za úkon

dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, včetně 3 režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Dále k nákladům řízení náleží i náhrada cestovného ve výši celkem 2 809 Kč za cestu k jednání u soudu ze sídla zástupkyně žalobkyně v Brně a zpět vlastním automobilem, a to základní náhrada ve výši 1 714 Kč dle § 157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb. (4,10 Kč za 1 km při vzdálenosti 418 km) a náhrada za spotřebované pohonné hmoty ve výši 1 095 Kč (průměrná cena motorové nafty 33,60 Kč/l a průměrná spotřeba 7,8 l/100 km). Jelikož zástupkyně žalobkyně doložila, že je plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 2 732 Kč odpovídající 21% z náhrady nákladů a náhrady hotových výloh, vyjma soudního poplatku.

71. Výrok o náhradě nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s. a contrario, neboť soud této osobě žádnou povinnost v řízení neuložil. Ve skutečnosti, že osoba zúčastněná na řízení využila svého práva vyjádřit se k žalobě, soud neshledal ani jiný důvod hodný zvláštního zřetele, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. února 2019

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.